

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy dane oznaczenie jest tworzone wyłącznie przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego, nie należy ograniczać się do przedstawienia graficznego tego oznaczenia. Informacje inne niż dotyczące samego przedstawienia graficznego, takie jak sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców, mogą być używane w celu ustalenia zasadniczych właściwości rozpatrywanego oznaczenia. Natomiast o ile informacje, które nie wynikają z graficznego przedstawienia oznaczenia, można brać pod uwagę w celu określenia, czy owe właściwości pełnią funkcję techniczną w odniesieniu do rozpatrywanego towaru, o tyle informacje te muszą pochodzić z obiektywnych i wiarygodnych źródeł i nie mogą one obejmować postrzegania przez właściwy krąg odbiorców.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców towaru przedstawionego graficznie przez oznaczenie, które jest tworzone wyłącznie przez kształt tego towaru, lub wiedzę posiadaną o owym towarze przez ten krąg można wziąć pod uwagę w celu ustalenia zasadniczej właściwości tego kształtu. Określoną w tym przepisie podstawę odmowy rejestracji można zastosować, jeżeli z obiektywnych i wiarygodnych elementów wynika, że wybór konsumentów dotyczący zakupu danego towaru jest w bardzo znacznej mierze determinowany tą właściwością.
- 3) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że podstawy odmowy rejestracji przewidzianej w tym przepisie nie należy systematycznie stosować do oznaczenia tworzonego wyłącznie przez kształt towaru, gdy oznaczenie to jest przedmiotem ochrony na podstawie prawa wzorów lub gdy oznaczenie jest tworzone wyłącznie przez kształt wyrobu dekoracyjnego.

(¹) Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 kwietnia 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-384/19) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Ocena ryzyka powodziowego i zarządzanie nim – Dyrektywa 2007/60/WE – Artykuł 7 ust. 1 i 5, art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 15 ust. 1 – Plan zarządzania ryzykiem powodziowym – Sporządzenie – Konsultacja i podanie do publicznej wiadomości – Udostępnienie Komisji Europejskiej – Obszary dorzeczy ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura, ES 123 Lanzarote, ES 124 Tenerife, ES 125 La Palma, ES 126 La Gomera i ES 127 El Hierro (Hiszpania)]

(2020/C 230/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, a następnie M. Jauregui Gomez i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Jiménez García, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Królestwo Hiszpanii, poprzez brak w przepisany do tego terminie ustanowienia, publikacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym w zakresie dorzeczy ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura, ES 123 Lanzarote, ES 124 Tenerife, ES 125 La Palma, ES 126 La Gomera et ES 127 El Hierro (Hiszpania) oraz przez brak powiadomienia o nich Komisji, uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 7 ust. 1 i 5 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, oraz przez brak chociażby przeprowadzenia etapu informowania i konsultacji publicznej w odniesieniu do sporządzenia planów zarządzania ryzykiem powodziowym w odniesieniu do obszarów dorzeczy ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura i ES 125 La Palma, uchybiło ono zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 10 ust. 1 i 2 tej dyrektywy.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 2 kwietnia 2020 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-406/19 P) (¹)

(Odwołanie – EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Królestwo Hiszpanii – Cofnięcie uznania organizacji producentów – Nieodzyskanie wypłaconej pomocy – Ciężar dowodu – Ryczałtowa korekta finansowa)

(2020/C 230/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i J. Aquilina, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Jiménez García, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 20 marca 2019 r., Hiszpania/Komisja (T-237/17, niepublikowany, EU:T:2019:172), zostaje uchylony w zakresie, w jakim w tym wyroku Sądu stwierdził nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/264 z dnia 14 lutego 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części, w jakiej stosuje ona ryczałtową korektę w wysokości 10 % dotyczącą niektórych wydatków poniesionych przez Królestwo Hiszpanii.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty poniesione zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji w sprawie T-237/17, jak i w postępowaniu odwoławczym, jak również koszty poniesione przez Komisję Europejską w tych dwóch postępowaniach.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) w dniu 15 października 2019 r. – ES / Wallonische Region

(Sprawa C-757/19)

(2020/C 230/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Gericht Erster Instanz Eupen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ES